Fidesz-fröccs

2010 április 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A visszalépések célja a demokratikus ellensúly meg?rzése, mondta Lendvai Ildikó, és lassú mozdulattal letérdelt az LMP el?tt. Nagyon szépen kérem önöket, folytatta sírós hangon, ne tessenek antidemokratikus módon talpon maradni a második fordulóban, mert ugye vagy sz?z marad az ember, vagy szeret lankadatlanul.

Márpedig mi, szocialisták hétf? reggel óta nagyon szeretjük az LMP-t, de még jobban szeretjük önmagunkat, Ferit, Gordont, Pétert, egyszóval a demokratikus ellensúly ?rz?it.

Lendvai Ildikó tényleg nem tudja, mit beszél. Ez az ország csak és kizárólag azért tart ott, ahol, mert ? és a baráti köre módszeresen kifosztotta az elmúlt nyolc évben. Miután kommunistával – különösen, ha viselkedésében és döntéseiben ráadásul álkommunista az illet? – vitatkozni igazságról, hazugságról hamvába holt kísérlet, haladjunk inkább az elemi logika mentén. Lassan mondom, hogy a nemzet anyósa is megértse.

A demokráciában szabad választásokon döntünk a parlamenti helyekr?l. Eddig Ildikó is biztosan felfogta. A választások után akad, aki kormányoz, és van, aki ellenzékben politizál. A nagyobb felel?sség a kormányzó er?t vagy er?ket terheli, de hasznos javaslataival, konstruktív magatartásával az ellenzéki padsorokban is tisztességgel helyt állhatnak a politikusok. Szerintem még eddig sem bonyolult. Figyelem, mindez csak felvezetés, most bukkan ki a lényeg: akit – minden jel szerint – kétharmaddal legyalulnak egy választáson, és aki a szavazatok nem egészen húsz százalékát szerzi meg, lehet?leg ne papoljon demokratikus ellensúlyról. Aki akkorát bukott vasárnap este, mint a legendás Rottenbiller, ne osztogasson tanácsokat másként szavazók millióinak.

Err?l szól a demokrácia.

Az istenadta nép nem egyszer?en megvonta a bizalmat a szocialistáktól, de visszapofozta ?ket a politikai pubertáskorba. Vagy még visszább. Most újra kell tanulni mindent, szépen, sorjában: el?ször gügyögünk, elhangoznak az els? szavak, következik a járás, végül a dolgát is elvégzi a kicsi a toaletten. Az MSZP azonban nem óhajtja újrajárni a hatalmi tényez?vé válás klasszikus útját. Még mindig azt hiszi, hogy övé az ország. Még mindig úgy viselkedik, mintha neki lenne kétharmada. És talán még mindig elhiszi, hogy tántoríthatatlan

nyugdíjasok egy kis csoportjától eltekintve bárki is komolyan veszi.

Alighanem azt hiszik ott, a megfakult szoci agyközpontban, hogy itt valami nagy tévedés történt, az ország nyolcvanegy százaléka ellenük szavazott ugyan, de majd kitisztul a kép május elsejére, és zokogva követeljük vissza ?ket, a demokratikus ellensúlyozókat. S hogy mi a valóság? Az, hogy az MSZP-n kívül már mindenki észrevette, hogy kissé felmosták velük a padlót. Nem tréfa, megtörtént: tegnapel?tt kiírták egy pesti kocsma táblájára, hogy Fidesz-fröccs… Bemegy a polgár, kérdi, hogy az meg miféle ital. Egyszer?, tisztelt uram, feleli a kocsmáros, hát kétharmad-egyharmad.

Lélekbúvárok talán jó választ adnának a talányok talányára: miért van az, hogy akár hatalmon vannak, akár lemossuk ?ket, mint a gyalázatot, az MSZP állandóan azt szajkózza, hogy veszélyben a demokrácia? Figyeljék csak meg: a Demokratikus Charta óta ezt játsszák. Rohangáltak már barna eserny?vel, sikoltoztak nyilasveszélyr?l a félbolond Bácsfi Diána idején, legutóbb pedig a Hollán Ern? utcába szerveztek nemzetközi aggálytalálkozót. Alighanem csak ehhez értenek.

A szocialistákat semmi, de semmi nem f?zi össze: nincsenek közös értékeik, ideológiai üzenetük dupla nulla, az országot nem ismerik és nem is szeretik. Marad a demokratikus ellensúly ellen?rzése. Hát, kedves Ildikó, ebb?l a faramuci helyzetb?l kellett volna kitörniük. Volt rá nyolc évük, nem sikerült.

Most jönnek a nagyfiúk, és rendbe teszik a szobát. ?k, a nagyok, az er?sek teszik mindezt. Mert mégis csak furcsa volna a világ, ha a totyogó bölcsis törölné képen a kifejlett fels? tagozatost.

19:81 lett a vége… Mars vissza a bölcsibe, és szerénység, szerénység, szerénység!

Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló